

Mål C-264/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

29 mars 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

21 februari 2019

Klagande:

Constantin Film Verleih GmbH

Motparter:

YouTube LLC

Google Inc.

Saken i det nationella målet

Talan väckt mot internetplattformen ”YouTube” och dess moderbolag ”Google” av innehavaren av ensamrätt till filmer avseende erhållande av information om e-postadress, telefonnummer och IP-adress till de användare som har laddat upp filmerna olagligt på YouTube.

Föremål och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Tolkningsfrågor

1. Omfattar de i artikel 8.2 a i direktiv 2004/48/EG nämnda adresserna till tillverkare, producenter, distributörer, leverantörer och andra som tidigare innehaft respektive använt varorna eller tjänsterna, samt till tilltänkta

grossister och detaljister som om lämpligt berörs av informationen enligt artikel 8.1 i direktiv 2004/48/EG också

- a) e-postadresser till användarna av tjänsterna och/eller
- b) telefonnummer till användarna av tjänsterna och/eller
- c) de IP-adresser som användarna av tjänsterna använt för att ladda upp de intrångsgörande filerna samt exakt tidpunkt för uppladdningen?

2. Om fråga 1 c besvaras jakande:

Omfattar den information som ska lämnas enligt artikel 8.2 a i direktiv 2004/48/EG också den IP-adress som den användare som tidigare laddat upp intrångsgörande filer senast använt för att få åtkomst till sitt användarkonto för Google för att logga in på YouTube samt exakt tidpunkt för åtkomsten, oberoende av om intrång begåtts vid denna senaste åtkomst?

Anförda unionsbestämmelser

Artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 2004, s. 45)

Anförda nationella bestämmelser

101 § stycke 1 första meningen, stycke 2 led 3, och stycke 3 led 1 i Urheberrechtsgesetz (upphovsrättslagen) (nedan kallad UrhG)

111 § stycke 1 första meningen led 2 i Telekommunikationsgesetz (lagen om telekommunikation) (nedan kallad TKG)

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Klaganden, Constantin Film Verleih GmbH, nedan kallad Constantin Film Verleih, är ett tyskt företag som gör gällande ensamrätt till filmerna ”Parker” och ”Scary Movie 5”. Den första motparten, YouTube LLC, nedan kallad YouTube, driver internetplattformen ”YouTube” där videofiler kan laddas upp och göras tillgängliga för andra internetanvändare. Den andra motparten, Google Inc, nedan kallad Google, är YouTubes moderbolag och innehavare av de domäner som YouTube använder för internetplattformen. När videor laddas upp på internetplattformen ”YouTube” måste användarna först registrera sig med ett Google-konto hos Google och härvid ange namn, e-postadress och födelsedatum. För att publicera videor som är mer än 15 minuter långa på plattformen måste man dessutom ange ett mobiltelefonnummer till vilket en upplåsingskod som behövs

för publiceringen överförs. Enligt YouTubes och Googles gemensamma användnings- och dataskyddsvillkor samtycker användarna av plattformen till att serverprotokoll inklusive IP-adress, datum och klockslag för användningen samt de enskilda förfrågningarna sparas och till att de berörda företagen använder dessa uppgifter.

- 2 Den 29 juni 2013 laddades hela filmen ”Parker” på tyska upp på YouTubes internetplattform under användarnamnet N1 och laddades ned över 45 000 gånger innan den blockerades den 14 augusti 2013. I september 2013 laddades hela filmen ”Scary Movie 5” upp under användarnamnet N2 och laddades ned över 6 000 gånger innan den blockerades den 29 oktober 2013. Den 10 september 2014 laddades dessutom en kopia av denna film på nytt upp under användarnamnet N3 och laddades ned över 4 700 gånger innan den blockerades den 21 september 2014.
- 3 Constantin Film Verleih har yrkat att YouTube och Google ska åläggas att lämna information om användarna N1, N2 och N3, och detta genom att ange följande uppgifter som lagrats hos YouTube och Google: a) användarens e-postadress, b) användarens telefonnummer, c) den IP-adress som användaren använt för att ladda upp filen, samt exakt tidpunkt för uppladdningen med uppgift om datum och klockslag, inklusive minuter, sekunder och tidszon (tidpunkt för uppladdning), d) den IP-adress som användaren senast använt för åtkomst av sitt användarkonto för Google för att logga in på YouTube, samt exakt tidpunkt för åtkomsten med uppgift om datum och klockslag, inklusive minuter, sekunder och tidszon (tidpunkt för åtkomst).
- 4 Landgericht Frankfurt am Main ogillade talan. Constantin Film Verleih överklagade beslutet, och Oberlandesgericht Frankfurt am Main tog till en del upp överklagandet till prövning och ålade YouTube och Google att lämna information om användarnas e-postadresser. Både Constantin Film Verleih och YouTube och Google har överklagat denna dom till Bundesgerichtshof. Constantin Film Verleih yrkar fortfarande att YouTube och Google ska lämna information om användarnas telefonnummer och IP-adresser. YouTube och Google har med sitt överklagande yrkat att talan ska ogillas i dess helhet.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

- 5 Constantin Film Verleih stöder sina krav på information på 101 § stycke 1 första meningen, stycke 2 led 3, och stycke 3 led 1 UrhG. Genom denna bestämmelse införlivas artikel 8 i direktiv 2004/48, och den ska därför tolkas i enlighet med direktivet. Utgången i målet beror på vilken information som ska lämnas enligt artikel 8.2 a i direktiv 2004/48. Constantin Film Verleih vinner framgång med sitt överklagande, om de får begära information också om användarnas telefonnummer och om de IP-adresser som dessa har använt för den intrångsgörande uppladdningen av filerna. YouTubes och Googles överklagande

är välgrundat, om YouTube och Google inte är skyldiga att lämna information om användarnas e-postadresser.

- 6 Fråga 1 a: Det beror på om informationen om ”namn och adress” i den mening som avses i artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 omfattar e-postadresser. Enligt den hänskjutande domstolens uppfattning kräver skyddssyftet med 101 § stycke 3 UrhG och artikel 8.2 a i direktivet att också e-postadresser omfattas. Rätten att erhålla information från tredje part ska göra det möjligt att identifiera intrångsgöraren. Eftersom endast ett (fiktivt) användarnamn och en e-postadress registreras när en användare av YouTubes plattform registreras skulle det vara svårt att identifiera intrångsgöraren, om rättighetshavaren inte kunde få någon information om e-postadressen. Detta skulle dock strida mot målet med direktiv 2004/48 (se skäl 3).
- 7 Fråga 1 b: Det är tveksamt huruvida begreppet ”adress” i artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 också omfattar telefonnummer. Enligt bestämmelsens klara ordalydelse omfattas inte telefonnummer.
- 8 För den motsatta uppfattningen talar den omständigheten att YouTube och Google, på grund av användarnas anonymitet på sådana plattformar som YouTubes plattform, i normala fall inte får lämna information om ”namn och adress” i form av för- och efternamn och postadress. I de fall där en användare vill publicera en video på mer än 15 minuter på YouTubes plattform efterfrågas inte bara telefonnumret, utan det verifieras också genom att en kod översänds. När telefonnummer tilldelas ska abonnentens namn och adress sparas enligt 111 § stycke 1 första meningen led 2 TKG. Med hänsyn till att så inte är fallet vid tilldelning av e-postadresser skulle information om telefonnummer i samband med de intrång som är i fråga i det nu aktuella fallet kunna vara det enda verksamma och fungerande medlet för att hävda immateriella rättigheter.
- 9 Denna uppfattning stöds dessutom av det faktum att modern telekommunikationsteknik gör det möjligt att skicka brev via sms, mms eller snabbmeddelandetjänster till en telefon eller en mobil terminal. Då fungerar telefonnumret som ”adress” för denna skriftliga kommunikation.
- 10 Fråga 1 c: Denna avser frågan huruvida artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 också omfattar den IP-adress som har använts för den intrångsgörande uppladdningen av filerna.
- 11 IP-adressens funktion skulle kunna tala emot detta. Den är inte kopplad till en viss person, utan – dessutom bara tillfälligt, om det är en dynamisk IP-adress – till nätverksgränssnittet hos utrustning som kommunicerar med internet. En viss person kan därför inte identifieras med hjälp av IP-adressen. Dessutom identifierar IP-adressen bara den utrustning som kommunicerar med internet i nätverksgränssnittet, men inte någon ytterligare utrustning som är ansluten till denna.

- 12 Något som talar emot ovanstående är dessutom att IP-adresser är personuppgifter (se dom av den 19 oktober 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779). Det är därför nödvändigt att göra en avvägning mellan de berörda grundläggande rättigheterna. När domstolarna tolkar den nationella rätten i enlighet med direktivet ska de nämligen säkerställa en lämplig balans mellan de olika grundläggande rättigheterna som skyddas genom unionens rättsordning. När personuppgifter överförs till en privat tredje part i syfte att lagföra intrång i upphovsrätt ska i synnerhet å ena sidan rätten till respekt för privatlivet (artikel 7 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) och skydd av personuppgifter (artikel 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) och å andra sidan rätten till egendom (artikel 17.2 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) tas med i avvägningen.
- 13 Enligt artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 behöver användarna (bara) finna sig i att deras namn och adress överförs. Information om IP-adresser som de använder skulle kunna beröra deras rätt till respekt för privatlivet. Det ska dessutom erinras om att information om (den dynamiska) IP-adressen, som alltid också omfattar den exakta tidpunkten för åtkomsten, eftersom den bara på så sätt kan göra det möjligt att identifiera terminalen, samtidigt ger upplysning om den exakta tidpunkten för internetkommunikationen inklusive tidszon och om detaljerna rörande kommunikationen, vilka skyddas genom artiklarna 7 och 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna (se dom av den 8 april 2014, Digital Rights Ireland och Seitlinger m.fl., C-293/12 och C-594/12, EU:C:2014:238, punkterna 26 och 27). Dessutom kan information om IP-adressen göra intrång i icke berörda tredje parter rätt till respekt för privatlivet, om abonnenten inte är den som gör intrång.
- 14 Något som talar för att IP-adressen ingår i artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 är att begreppet ”adress” enligt dess ordalydelse kan omfatta alla slags adresser och därmed också (den elektroniska) IP-adressen. Den gör det, liksom postadressen och e-postadressen, lättare att identifiera den som gör intrång i upphovsrätten.
- 15 För detta talar också meningen och syftet med direktiv 2004/48, som enligt dess skäl 3 ska skydda immateriella rättigheter på ett effektivt sätt. Detta syfte skulle inte kunna garanteras så länge som den traditionella tolkningen av begreppet ”namn och adress” lades till grund. Informationen om ”namn och adress” skulle förlora sin verkan, eftersom dessa uppgifter i regel varken samlas in eller verifieras av sådana plattformsoperatörer som YouTube. Den i samband med detta klara kränkningen av en rättighet som åtnjuter skydd enligt stadgan (artikel 17.2 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) kan betraktas som en överträdelse av kravet att säkerställa en lämplig balans mellan grundläggande rättigheter som ska anpassas till varandra (se dom av den 18 oktober 2018, Bastei Lübbe, C-149/17, EU:C:2018:841, punkt 46). Att lämna ut IP-adress samt e-postadress och eventuellt telefonnummer skulle i detta sammanhang kunna vara ett lämpligt medel för att identifiera intrångsgörarna och därmed för att på ett effektivt sätt hävda immateriella rättigheter i den mening som avses i direktiv 2004/48.

- 16 Om fråga 1 c besvaras jakande ställs dessutom frågan huruvida det också är möjligt att begära information om den IP-adress som användarna senast använt för att få åtkomst av sitt användarkonto för Google för att logga in på YouTube, oberoende av om intrång begåtts i samband med detta (fråga 2).
- 17 Något som talar för ovanstående är, på grund av att de dynamiska IP-adresserna ständigt skiftar, att också den mest aktuella IP-adressen skulle registreras, eftersom endast denna faktiskt utgör ”adress” till användaren av tjänsterna i den mening som avses i artikel 8.2 a i direktiv 2004/48.
- 18 En sådan utvidgning av rätten till information om den mest aktuella IP-adressen, oberoende av om intrång har begåtts, skulle inte vara möjlig, om artikel 8.2 a i direktiv 2004/48 kräver att det finns ett samband med intrång i en rättighet. Den IP-adress som senast använts i samband med ett användarkonto för Google för att logga in på YouTube är inte nödvändigtvis kopplad till den ifrågasatta intrångsgörande användningen. Kravet på en sådan koppling skulle dock kunna följa av att YouTube och Google enligt artikel 8.1 c i direktiv 2004/48 bara kan åtalas på grund av att de har tillhandahållit en tjänst för intrångsgörande verksamhet och den information som ska lämnas enligt artikel 8.2 a och b i direktivet avser just sådana intrångsgörande tjänster.